

Kevät kaatuu kontillensa
suvi saapuvi suloinen,
kevyillä kengillänsä,
somaisilla sukkasilla,
päällä hentoiset hepenet
liehuvainen mekko päällä.

-

Kevät kurkistaa sisälle,
katsoo ruudut, katsoo nurkat,
katsoo lattiat lakeat,
kurkistavi kammareihin,
vilkaisevi vierustohin,
tutkii tarkasti jokaisen
seinäpinnan piintynehen.

-

Senpä huomasi pahasti
ikkunat on töhrittynä,
kaaos kauhea komeron,
laatikoissa sotkuisina
kaikki tärkeät paperit,
tavarat niin tarpeelliset.

-

Mies on kaukana kylässä,
eipä saavu saunomahan,
paitaa vaihtamaan peräti
vaimoakin huomaamahan
pitkän matkansa iloksi
reissun raskaan palkinnoksi.

-

Miten helposti, hopusti
talon saisin sortillensa.
Kertokaa toki minulle,
alan mistä, kuinka jatkan?
Panenko euroa eholle,
piian laitan penkomahan,
minun mainiot tavarat,
romut kaikki kunnolliset.

-

Nytpä auttakaa vähäsen,
ettei tulle väärät litkut
ettei turmellu tapetit,
eikä lähde linoleumi,
taikka parketti pakene,

Uusavuton

Kirjoittanut Oiva Pennanen

tämän kämpän lattiasta?

17.4.2013